



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 91/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť P. S., s. r. o., L., zastúpenej JUDr. J. A., s. r. o., D., konajúcej prostredníctvom advokáta a konateľ'a JUDr. R. V., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaniach vedených pod sp. zn. 38 Cb 55/2011 a sp. zn. 38 Cb 92/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti P. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2013 doručená sťažnosť P. S., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov

zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 38 Cb 55/2011 (ďalej len „prvé namietané konanie“) a sp. zn. 38 Cb 92/2011 (ďalej len „druhé namietané konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 4. marca 2011 na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáhala, aby okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 9 740,12 eur s príslušenstvom (prvé namietané konanie). Dňa 18. mája 2011 vydal okresný súd platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že sťažovateľka podala 22. júna 2011 na okresnom súde žalobu, ktorou navrhovala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2 920,94 eur s príslušenstvom (druhé namietané konanie). Dňa 8. augusta 2011 vydal okresný súd platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor.

Ani v jednom z namietaných konaní nebolo ku dňu podania sťažnosti podľa čl. 127 ústavy sťažovateľkou právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažovateľka sa domnieva, že okresný súd svojou nečinnosťou v namietaných konaniach porušuje jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že nejde o skutkovo ani právne zložité veci.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol, že:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti P. S.,... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaniach vedených pod č. k. 38 Cb/55/2011 a č. k. 38 Cb/92/2011 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II sa prikazuje, aby v konaniach vedených pod č. k. 38 Cb/55/2011 a č. k. 38 Cb/92/2011 konal bez zbytočných prieťahov.

3. P. S., s. r. o.,... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 3.000 EUR (slovom tritisíc eur) za prieťahy v konaní č. k. 38 Cb/55/2011 a vo výške 2.400 EUR (slovom dvetisíc štyri sto eur) za prieťahy v konaní č. k. 38 Cb/92/2011, ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice II je povinný nahradiť P. S. ... trovy právneho zastúpenia... .”

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho

prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

8. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že prvé namietané konanie sa začalo žalobou podanou 4. marca 2011, ktorou sa sťažovateľka domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 9 740,12 eur s príslušenstvom. Dňa 18. mája 2011 bol okresným súdom vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. Dňa 26. júna 2013 okresný súd uznesením konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 4 202,20 eur zastavil a zároveň rozhodol o vrátení súdnych poplatkov sťažovateľke i žalovanému. Do podania sťažnosti podľa čl. 127 ústavy sťažovateľkou nebolo vo veci vo zvyšnej časti meritórne rozhodnuté.

Z obsahu sťažnosti ďalej vyplýva, že druhé namietané konanie sa začalo žalobou podanou 22. júna 2011, ktorou sa sťažovateľka domáhala, aby súd uložil žalovanému

povinnosť zaplatiť sumu 2 920,94 eur s príslušenstvom. Dňa 8. augusta 2011 bol okresným súdom vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. Do podania sťažnosti podľa čl. 127 ústavy sťažovateľkou nebolo vo veci meritórne rozhodnuté.

9. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 47/03, II. ÚS 296/2011). Postup okresného súdu, aj keď sa sťažovateľke nemusel javiť úplne efektívny, sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Navyše, ani samotná celková dĺžka trvania napadnutých konaní nesignalizuje možnosť vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľky.

10. Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že nebolo možné z hľadiska posúdenia predmetného konania považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by porušoval základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd však pripomína, že prípadne dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústreďený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde. Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci) by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných priet'ahov v súdnom konaní.

12. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. marca 2014